

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gl. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Leto XII.

V Celovcu, 20. sušca 1893.

Štev. 8.

Vabilo

k

letnemu občnemu zboru

katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem, ki se bode vršil

prvo sredo po Veliki noči

dné 5. malega travna (aprila) t. l.

v Celovcu

v veliki dvorani gostilne „Massgarten“ v Šent-Vidskem predmestju.

Začetek ob 1/2 3. uri popoldne.

Spored:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo blagajnika o denarnem stanju.
3. Poročilo tajnika o delovanju društva v preteklem letu.
4. Zapisovanje novih udov in vplačevanje letnih doneskov.
5. Volitev novega odbora in dveh pregledovalcev računov.
6. Razni predlogi in nasveti.

(Pri samostalnih predlogih društvenikov treba se je ozirati na društvenih pravil § 8. odstavek 4., ki se glasi: „Če hoče kak ud pri občnem zboru kaj posebnega nasvetovati, mora svoj nasvet [predlog] 14 dni poprej pismeno naznaniti odboru, ki ima določiti, ali se predlog postavi na dnevni red ali ne.“)

K temu shodu so uljudno vabljeni vsi udje političnega društva in tisti slovenski rodoljubi, ki se želijo zborovanja udeležiti in smejo z dovoljenjem odbora od udov vpeljani biti. — Ženstvu vstop k temu shodu ni dovoljen.

Odbor.

Vabilo

k

slavnostni besedi,

ktero priredi

katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem

v Celovcu

v proslavo 50letnice škofovanja Njih svetosti sv. Očeta Leona XIII.

v sredo po Veliki noči dné 5. mal. travna t. l.

v veliki dvorani gostilne „Massgarten“.

Začetek ob 7. uri zvečer.

Spored:

I. Slavnostni del.

1. Pozdrav predsednikov.
2. Ig. Hladnik: „Himna papežu Leonu XIII.“, zbor.
3. Slavnostni govor.
4. P. H. Thielen: „Leonova pesem“, zbor.
5. Jos. Haydn: „Cesarska pesem“, zbor.
6. Deklamacija.
7. Dav. Jenko: „Molitev“, zbor.

II. Zabavni del.

1. P. Hug. Sattner: „Za dom med bojni grom“, zbor.
2. Ant. Stöhr: a) „Po jezeru“, — b) „Sunce žarko nesijas jednako“, dve priljubljene jugoslovanski pesmi, preneseni za glasovir.
3. Jož. Kocjančič: „Majniku“, zbor s čvetospevom.
4. J. A. Vogl: „Cigani“, zbor s tenorjevim samospevom.
5. P. Hugolin Sattner: „Kje so moje rožice“, fantazija za glasovir.
6. Dr. Gust. Ipavec: „Savska“, zbor s čvetospevom.
7. Iv. pl. Zajc: „Crnogorac — Crnogorki“, zbor.
8. N. Stöos: „Mojemu narodu“, čvetospev.
9. Viktor Parma: „Pesnijski venec.“ Potpourri slovenskih pesem za glasovir.
10. Ant. Förster: „Pesem koroških Slovencev“, zbor.
11. Gjuro Eisenhut: „V naravi“, šaljiva polka, zbor.
12. * * * „Kurji trojespev“, šaljivi pevski prizor s spremljevanjem glasovirja.

Pevski del programa izvršuje iz posebne prijaznosti slavni možki zbor pevskega društva „Lira“ iz Kamnika.

Vhod v dvorano bode dovoljen le proti izkazu vstopnic, ktere se bodo dobivale od 2. mal. travna naprej pri odboru društva in zadnji dan popoldne pri občnem zboru.

K tej besedi vabi vse zavedne Slovence in Slovenke najuljudneje

slavnostni odbor.

Tožbe kmetov.

Od vseh stranij se glasijo tožbe o revnih razmerah naših kmetov. V časnikih smo te dni brali, da je veliko kmetov zapustilo svojo domovino in šlo v Ameriko, ali da so svoja posestva prodali in sedaj v večjih mestih za majhno plačo delajo. To je jako važna prikazen, ker se tako ne godi le v Avstriji, ampak v celi Evropi. To je socijalna (družinska) bolezen, ktera v tem leži, da našim kmetom pomanjkuje moči in s tem tudi drugim stanovom, ki so od kmeta odvisni. Državni politiki, pisatelji liberalnih in judovskih časnikov se ne zmejnijo za kmeta; oni mislijo, dokler na njivah raste žito in drugi poljski pridelki, dotlej se kmetu dobro godi. Revščina in pomanjkanje pri kmetu se tako lahko ne vidite kakor pri rokodelcu in obrtniku. Zakaj če ne more obrtnik ali rokodelca delati, zgubi naenkrat nekoliko delavcev svoje delo ter so, če si niso ničesar prihranili, takoj v revščini; drugače pa je pri kmetu; če ta nima denarja, vsaj s tem, da živi od svojih domačih poljskih pridelkov, more prikriti največjo revščino.

Da se naš kmet pritožuje o slabih časih, zato ima veliko vzrokov. Davki in razne priklike so zelo narastli, kmet mora dajati večje plačilo hlapcem in deklam; razun tega pa se iz tujine privražajo cenejši gospodarski pridelki, čemur železnice pomagajo s svojo nizko voznino, ne da bi temu vlada branila. Dokazano je, da so naše železnice do zdaj veliko več podpirale privražanje tujega blaga v našo državo, kakor izvažanje našega blaga v tujino. To je povsem naravno, ker dozday tiste železnice, od katerih je največ dobička, so v rokah tujcev in Judov, kterim ne gre za blagor kmeta in države, ampak za lastni dobiček. To pa, da se tuji, cenejši poljski pridelki k nam privražajo, je krivo, da naš kmet ne proda svojih pridelkov ali je pa mora tako po ceni prodati, da mu kmetovanje nič ne nese. In vrh tega še opazujemo, da so naše postavodajalne zbornice, državni in deželni zbori, dozday še premalo skrbeli za kmeta, več pa za bogate podjetnike. Odtod toliko nezadovoljnih gospodarjev v kmetem stanju.

O teh razmerah se kmetje pritožujejo in nihče ne more utajiti, da so tožbe opravičene.

Da so javni stroški na Avstrijskem in v sosednih državah v poslednjih letih izvanredno na-

rastli, nihče ne dvomi. Davke, občinske, deželne, šolske, cestne in druge priklike mora plačati kmet. Marsiktera šola bi se bila lahko cenejše sezidala, marsiktera cesta cenejše naredila, ali ne godi se tako in vsled tega se priklike množijo in dolgovi naraščajo občinam in okrajem.

Od davkov, kteri se državi plačajo, se malo porabi za to, da bi se zboljšala obrtnija, rokodelstvo in kmetijstvo, največji del pogoltnejo vojaki in obresti, ktere mora država zavolj svojih dolgov plačati.

Iz evropskih držav nezaupno gleda ena drugo in čuti se varno le takrat, ako ima največ vojakov. Nihče drugi ni zakrivil tega splošnega nezaupanja, kakor sebična in brezobzirna Bizmarkova in pruska politika. Kdo pa nosi največja bremena vojaških stroškov? Kmečki stan, kajti on razmerno največ davkov plača in največ svojih sinov pošilja v vojake.

Toda tudi marsikteri kmet je sam zakrivil svojo nesrečo. Oklenil se je liberalcev, postal je zapravljiv in lahkomišeln. Pozabil je, da mora kmet trezno živeti, štediti in delati; pozabil je na besede sv. Pisma: „V potu svojega obraza boš svoj kruh jedel.“ Odpadel je večinoma od vere, ogiba se cerkve in zajema svoje vednosti in načela iz judovskih in liberalnih časnikov. S tem zgublja svojo npravno moč, udá se pijančevanju, igri in prevzetnosti. Po tem takem treznost ter krščansko življenje zapuščate kmečki stan in ž njima izginja tudi kmečkoga stanú priprosto ali trajno blagostanje. K temu pristopajo še razne razprtije in nezadovoljnost v družinah in nenavnost odrastle mladine. Vse to prihaja odtod, ker se krščanstvo zanemarja in zaničuje. Kmečki stan, ako hoče, da se mu razmere zboljšajo, mora se vrniti pred vsem h krščanskemu življenju.

Tudi v politiki se je kmečki stan veliko pregrešil. Dal se je zapeljati od raznih kričačev in hujskačev, volil je in voli dosedaj v državni in deželni zbor može, kteri potreb kmečkoga stanú ne razumejo ali razumeti nočejo, kteri zagovarjajo načela lažnjivega liberalizma in verske mlačnosti. Ako bodejo kmetje tudi v prihodnje volili liberalce v postavodajalne zbere, tedaj je malo upanja, da se bode kmetom pomagalo, ker nič drugega nego liberalizem je zakrivil vso sedanjo revščino, kakor je že „Mir“ večkrat dokazal. Svečan.

Čudne sanje.

(Iz češčine poslovenil Svečan.)

Vse vkup nič ne pomaga, bodem si moral vendar kupiti kakšne sanjarske bukve, da vidim in se prepričam, kako in kaj.

Meni se večkrat sanjajo čudne sanje in ko se zjutraj prebudim in o njih premišlujem, nimam nobenega Jožefa (kakor ga je nekđaj imel kralj Faraon), kteri bi mi jih razložil. — No, sedaj pa takih Jožefov še treba ni. Po raznih bukvarnah prodajajo „sanjarske bukve“, dragocene knjige, iz kterih zveš, ne le kakšen pomen te ali one sanje imajo, ampak najdeš v njih tudi številke — ktere po teh ali onih sanjah v loteriji izidejo — in to je poglavitna reč!

Blažena loterija in srečni človek, ki živi v takšni deželi, kjer se loterija od vlade podpira. Lahko bogat postane!

Torej one „sanjarske bukve“ si bodem kupil. Včasih se seveda sanje po dnevu same razložijo in razjasnijo, to pa se zgodi le redkokrat — včasih pa vendar. Pripetilo se mi je to predvčerajšnjim. Poslušajte!

Sanjalo se mi je, da sem šel skoz prelep kraj; — ni bil to gozd, ni bil to vrt, bilo je oboje skupaj. Krasna drevesa so tam stala pa gledala kvišku, kakor lepi ljudje; med njimi in pod njimi so cvetle cvetlice nenavadne lepote in krasote; njihove glavice so gledale okrog sebe, kakor nedolžni otroci. Nad vsem je bila svetloba, čarobnejša in lepša kot svetloba solca. Od vsake vejice, od vsake cvetlice

je odmevala takšna godba, kakoršne še nikoli nisem slišal. In med listjem se je skrivalo zlato sadje zibajoč se razkošno v čistem zraku.

Grem pa grem — od same blaženosti ne vem že kako dolgo, na enkrat pa zagledam krasno, visoko, sijajno hišo — tako, da proti njej so najlepše palače pozemeljskih cesarjev le revne, uboge kočee, v kterih vlada revščina. Visoka vrata in okna so žarela od zlatá.

Bila je to nebeška palača v rajú.

Skrijem se v cvetoče grmovje ter gledam, kaj bo.

V tem slišim tihe, počasne korake. Ozrem se — neki starček in babica bližata se k nebeškim vratom. Bila sta mož in žena, stara osebnika. Umrla sta enega in tistega dné in kakor sta skupaj živela na zemlji, tako sta tudi skupaj šla k nebeškim vratom. Bližala sta se nekako bojzljivo. Starček pozvoni. Sveti Peter odpre majhno okence v vratih in pogleda ven. Videč, da sta samo revna osebnika, reče: „Počakajte malo, zdaj ne utegnem.“

Starček in babica vsedeta se torej molé na klop pri vratih v senco košatega drevesa ter čakata potrpežljivo. Prosim vas, takšen revni človek je vsega, posebno pa čakanja navajen. Če pride na urad v kanclijo, zarenči na njega sluga: „Čakajte, kedar na vas pride vrsta!“ Če pride v farovž, reče kuharica: „Čakajte malo, da se gospod fajmošter nakosiléjo!“ in tako gre povsod. Nista se torej čudila, da so jih pustili tudi pri nebeških vratih čakati. — Starček je podprl brado ob palico in zrl zamišljeno pred se; babica pa je molila roženkranc in radovedno, kakoršne so pač ženske, pokukovala na vse strani.

Vabilo.

Katoliško-politično in gospodarsko društvo
za Slovence na Koroškem

priređi

javen shod

v gostilni g. Janeza Ehrlicha, p. d. Francelja
(na pošti) v Žabnicah.

na velikonočni pondeljek dné 3. mal. travna t. l.

Začetek ob 1/2 4. uri popoldne.

Spored:

1. Govor o namenu društva.
2. Pogovor o šolah.
3. Poučni govor o kmetijstvu.
4. Razni nasveti in govori.

Udje in od udov upeljani gostje so uljudno povabljeni.

Odbor.

Dopisi prijateljev.

(20 kron v zlatu) podaril je v korist družbe sv. Cirila in Metoda prečastiti gospod Henrik Angerer, dekan in mestni župnik v Št. Lenartu v lavantinski dolini. Presrečna hvala! Vivant sequentes!

Iz Celovca. (Občni zbor in papeževa slavnost.) Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem priredi, kakor smo že v prejšnjih listih naznanili, v sredo po Veliki noči dné 5. mal. travna t. l. v Celovcu v veliki dvorani pivovarne in gostilne „Masslgarten“ v Šent-Vidskem predmestju svoj redni letni občni zbor, pri katerem pridejo poleg navadnega programa v razgovor še marsiktere druge važne zadeve iz preteklega časa, o katerih molčati ne smemo in nam tega tudi ne pripušča naša vest. — Da se pa vstreže povsem namenu društva, združi odbor s tem zborom tudi sijajno slavnostno besedo v proslavo škofovske 50letnice papeža Leona XIII. s slavnostnim govorom, petjem, deklamacijo, igro na glasoviru itd., kakor kaže spored, kterega smo priobčili na prvem mestu in ki je obširen ter jako zanimiv. — Slavnostni govor je prevzel gospod, ki je kot izborni govornik na glasu. Pevski del programa bode pa izvrševalo slavno pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika, ki se bode udeležilo te slavnosti polnoštevilno in s svojimi najboljšimi močmi. Iz sporeda vsakdo lahko razvidi, da se bodo pele za nas skoro vseskozi samo nove in krasne pesni, poleg teh pa še več drugih domačih. Tudi za veselost je skrbjeno. Šaljivi pevski prizor, „Kurji trojespev“, bode gotovo izzval mnogo smeha in ako bodo gospodje pevci dobre volje, pričakovati smemo še marsikaj družega kratkočasnega od njih, saj pridejo k nam večinoma moči, od kterih je znano, da so tudi na gledališkem odru popolnoma udomačene.

Pri tej priliki priporočamo premožnejšim gostom iz dežele, ki bodo v Celovcu prenočevali, da se nastanijo v „Sandwirthovem“ hôtelu, kterega je kupil prejšnji lastnik g. Simon in ga bode do tistega časa tudi že zopet prevzel v svojo last. Kdor

pa hoče dobiti ceno stanovanje, naj se nastani v gostilni pri „Tigru“ v mestu ali pa pri „Kroni“ v Velikovškem predmestju. — Onim udeležencem iz Celovške okolice, ki pridejo z vozom in se bodo po završeni slavnostni besedi vračali na svoja domovja, pa svetujemo, naj sprežejo neposredno v „Masslgartnu“, kjer so v ta namen velika in lepa prostora na razpolaganje, ter ima vsakdor za vse slučaje voz pri rokah in mu ga ne bode treba v noči po drugih gostilnah še le iskati.

Ker nam dohajajo od raznih stranij iz dežele naznanila, da se hoče te slavnosti udeležiti veliko število naših somišljenikov in ker je tudi v mestu samem precejšnje zanimanje za njo, bil je odbor prisiljen, skrbeti za obširnejše prostore ter se mu je posrečilo dobiti v to svrhu največjo dvorano, ki jo Celovec sploh premore. S tem mislimo bode vsem vstreženo, ker s prostorom ne bomo v zadregi.

H koncu vabimo se posebno vse slovenske župane z občinskimi odborniki vred, predsednike krajin šolskih svetov in predsednike podružnic sv. Cirila in Metoda s prošnjo, da se zberó ta dan polnoštevilno v Celovcu ter se zanesljivo udeležijo zborovanja in slavnostne besede. Na veselo svidenje!

Iz Celovca. (Koroška hranilnica) v Celovcu je imela koncem leta 1892 premoženja 20,186.736 gld. 56 1/2 kr. Izposojenih je na dolžna pisma 9,801.240 gld. 77 1/2 kr., na menjice 38.842 gld. Vloženih je na 32.791 knjižic 17,695.477 gld. 75 kr. V razne namene je hranilnica podarila 64.310 gld. Od teh so največ dobili razni zavodi, nemška društva itd. Za cesto ob Vrbskem jezeru n. pr. se je dalo 10.000 gld., za Ziljsko železnico 5000 gld., za kmetijsko družbo 1000 gld. Tudi krajni šolski svet v Ukvah je dobil 50 gld. (menda za planinsko šolo?!). Za Slovence, ki tudi mnogo denarja znosijo v Koroško hranilnico, od bogate mize ni odpadla prav nobena drobtinica! Kako tudi, ko tam sedijo sami naši „prijatelji“!! To bodi pa vsem Slovincem ravnilo, naj svojih težko zasluženih krajcarjev nikar ne nosijo v nemške, nam nasprotno hranilnice, marveč se trdo oklepajo naših slovenskih posojilnic, kterih imamo tudi na Koroškem prav lepo število. Kdor bi pa svojega denarja iz kteregakoli uzroka ne mogel vložiti v posojilnico, naj ga vloži v mestni hranilnici v Ljubljani ali v južno-štajerski hranilnici v Celju, ki ste v zanesljivih slovenskih rokah. Svoji k svojim! — o —

Od Drave. (O naših učiteljih.) Resnica je, da liberalci hujskajo ljudstvo zoper duhovnike, naj tisti še tako vestno opravljajo svoje dolžnosti. Žalostno je, da na Koroškem ni sloge in edinosti med duhovniki in učitelji, ko bi morali vendar oboji vzajemno in složno delovati pri izgoji mladine. Kdo pa je kriv nesloge? Pritrditi moram govorniku duhovskega stanú, ki je na nekem shodu rekel: „Kako moremo mi duhovniki složno delovati z učitelji, ko vidimo, da nemajo nobene vere?“ Ko je prišel ukaz od deželnega šolskega sveta, da morajo učitelji otroke v cerkev voditi, zgodilo se je v nekem kraju, da je učitelj rekel načelniku krajnega šolskega sveta: „Jaz ne bom hodil z otroci v cerkev. Pojdite Vi nad „farja“ in recite mu, da ne sme več v pridigah čez liberalce zabavljati (zmirjati).“ Načelnik je bil brž pripravljen, da bi šel nad župnika. Eden iz svetovalecev je bil pa vendar toliko moder, da mu je rekel: „Ne bodi vendar tako ne-

umen! Kaj boš ti g. fajmoštra pridgati učil?“ Tisti učitelj ne gre nikoli v cerkev. Zdaj smo tedaj radovedni, ali bo otroke vodil v cerkev, kakor mu je ukazano, ali ne. Ali bodo otroci ostali kakor ovce brez pastirja? To so res žalostne reči. Ubogi stariši, ki morajo svoj najdražji zaklad, svojo deco, v izrejo prepuščati takim učiteljem!

Iz Št. Janža v Rožni dolini. (Letni občni zbor naše hranilnice in posojilnice.) Dnó 14. prosinca smo imeli pri Činkovcu letni občni zbor naše hranilnice in posojilnice. Zborovanje se je začelo ob 1/2 3. uri popoldne. Navzočih je bilo kakih 40 posestnikov iz Sveč, Bilčovsa, Bistrice, Kaplje in Št. Janža. Zborovanje je otvoril vrli narodnjak g. M. Štih p. d. Šlemic kot predsednik naše zadruge. Iskreno je pozdravil pričujoče in povedal kratko zgodovino naše hranilnice. — 6. sušca lanskega leta, pravil je g. predsednik, ššlo se je v Št. Janžu pičlo število rodoljubov, kteri uvidevši živo potrebo takšnega zavoda za Št. Janž in okolico, so sklenili ustanoviti posojilnico in hranilnico. Takrat so strahoma gledali v prihodnost in glej, danes se veselijo vspehov. Število zadržnikov je sedaj razmerno že precej veliko. Iz tega se vidi, kako je bil ta zavod za našo okolico v resnici potreben. — Potém je poročal preč. g. računski pregledovalec, M. Ambrož, o denarnem stanju posojilnice. Iz tega poročila posnamemo, da je imela naša posojilnica, ki je začela uradovati še-le 15. vel. travna lanskega leta, 35.346 gld. 49 kr. denarnega prometa. Zadržnikov ima 68. Hranilnih vlog je bilo 14.804 gld. 36 kr.; posojil 11.845 gld. 72 kr. Rezervni fond znaša 119 gld. 89 kr. Čistega dobička je bilo 9 gld. 43 kr. Ni to sicer veliko, ali moramo pomisliti, da naša posojilnica daje od vlog 4 1/2 % obresti; od posojil pa tirja le 5%, torej dela le s pol procentom, dokaz, da ne gre za dobičkom, ampak da njen namen je v resnici pomagati slovenskim kmetom, kedar pridejo v denarne zadrege; po tem takim jim ni treba hoditi k oduhom ali takšnim ljudem, kteri jih pri volitvah silijo voliti razne nemškutarje. — Pri volitvi je bil izvoljen zopet stari odbor. Pri raznih nasvetih se je stavilo veliko novih koristnih predlogov, ki so bili vsi z majhnimi spremembami sprejeti. Tako se je vršil naš letni občni zbor, pri katerem smo bili, ker se je naše podjetje tako dobro obneslo in ker je bil ravno pustni torek, precej veseli. Bog daj, da bi naša posojilnica tudi v prihodnje tako napredovala! Glejte! kaj premore géslo „Svoji k svojim“, ko se ga človek prav oklene. Nadejamo se torej, da se ga bodo naši Slovenci še bolj oklenili in v svojih denarnih zadregah zmirom se obrčali na Št. Janžko posojilnico, ne pa na nemškutarsko hranilnico v Svečah, ktera prav za prav samo životari. Menda ima še le nekaj čez 13.000 goldinarjev denarnega prometa, če tudi že čez 16 mesecev uraduje in naša slovenska v Št. Janžu še le 8 mesecev. Vzrok, zakaj Sveška posojilnica samo životari, vemo prav dobro, a bodemo povedali pri kakšni drugi priliki. Svečan.

Iz Grebinskega Kloštra. (Župnik Jan. Simonič †.) Nemila smrt nam je pokosila ljubega gospoda župnika, ki so tako vestno opravljali svojo službo ter nam dajali lepe nauke za večnost. Le malo časa bili so med nami, po leti 1891 so prišli k nam; meseca vel. srpana 1892 so zboleli v grlu,

Na enkrat pridrdra od daleč kočija. Vrata nebeška so se mahoma odprla, sveti Peter je stal uklanjaje se na pragu in dva lepa konja s še lepšo kočijo drdrata na nebeško dvorišče. Spredaj sta sedela kočijaž in strežaj, zadej pa v kočiji — bogato oblečen gospod. Bil je to tovarnar, milijonar.

Potém gre sv. Peter ven in pokliče starčka in babico: „No, ko je že odprto, pojdite tudi vi noter!“

Starček sname kapo pa reče: „Predragi, sveti Peter, oprosti, da te kaj povprašam; kako pa je to? Naš gospod fajmošter so nam zmirom pridigovali, da v nebesih ni nobenega razločka med osebami; tam da je revež ali bogatin — vse eno: a ono je to drugače! Naju si pustil čakati — in tega bogatina, tega fabrikanta si tako sprejel!“

Sveti Peter se nasmehne, pa odvrne: „Ljuba duša, to je tako-le. Takšni ljudje, kakor ste vi, niso v nebesih redki, teh pride vsak dan veliko v nebesa — ali fabrikant — ja, ljuba duša, to je redka izjema, tega moramo drugače sprejeti!“

* * *

V tem sem se prebudil. Ali niso to bile čudne sanje? Mislil sem si: „kaj se človeku vse ne sanja? Odkod to pride?“

Še ta dan sem šel na sprehod. Za vasjo srečam moža precej dobro oblečenega. Imel je rjavo, zimsko suknjo, malo oguljene hlače in dobre čevlje. Na glavi je imel še dober klobuk — ali na hrbtu vrečo iz razkavega platna. V vreči je imel, kakor se je videlo, krompir in košček kruha.

Pogledam mu v obraz. Bil je upadel — ali miren, pošten. Dolga njegova brada budila je spoštovanje. Pozdravi me.

Jaz odzdravim in vprašam: „Kam pa, prijatelj?“

Mož me bolj pogleda ter odgovori s tihim vzdihom: „Beračit, ljubi gospod, beračit.“

„Beračit?! — In odkod pa ste?“

Mož pokaže s palico na daljno mesto, potem pa odgovori kratko: „Tam iz tega nesrečnega mesta! — Sem suknár in zaslužil sem prej lep denar, ali sedaj v tovarni se ne dela več, in tisti denar, ki sem si ga prihranil, je pošel, — kaj pa torej početi?! Otroci so lačni, jokajo se od lakote. Grem beračit krompir in kruh, vse, kar dobim — da bi domá ne umrli od lakote.“

„To mora biti za Vas britko in težavno,“ rečem.

„Je — pa kako!“ pritrđi suknár. „Ali kaj, menda bode zopet bolje.“

„Le ne obupati,“ pristavim, „in zmirom pošteno! Marsikteri človek se zastrupi ali se ustrelji, če se mu slabo godi, — ali pa videč, da njegova slava izginja, dá denar nekam na stran in naredi bankrot —“.

„— In vozi se potem zopet v kočiji, seže mi v besedo suknár. Poznam take reči! Svet je hudooben, nepošten, goljufiv! — Revnega človeka porabiti do zadnje kapljice — moči — to znajo — in potem pojdi! Poženejo ga in zaničujejo reveža, kakor sem jaz. No, naj bo! Vsaj imam čisto vest!“

Za nama je drdrala kočija. Sedel je v nji neki gospod v bogatem kožuhu in odpihoval ponosno velike dimove iz dišečih cigare. Bil je dobro rejen in komaj je nama odzdravil, ko sva ga pozdravila. Njegov kočijaž je imel srebrno premo na kapi.

Gledal sem za kočijo misleč: „Kdo ve! ali je ta tvoja kočija, ta srebrna premo na kapi tvojega kočijaža in ta draga cigara, ktero kadiš, tako po-

šten tvoj imetek, kakor nekoliko teh krompirjev, ktere moj sosed nese otrokom v vreči na hrbtu?“

Ako sem temu gospodu (jaz ga nisem poznal) krivico storil, Bog naj mi oprostí, in če si ti, kteri te-le vrstice bereš, bogat in premožen, — ne imej mi to v zlo — ali meni so pač, ko sem za tisto kočijo gledal, na misel prišle one sanje, da ljudje v kočijah so le redki gostje v nebesih. — Sevé, marsikteri se vozi tudi le z navadnim vozom v pekel in marsikteri tja leti celo bosonog — kakor pač je že na svetu.

Smešničar.

Popotnik: „Vedno sem slišal praviti, da so sprevodniki po železnicah tako robati in neuljudni. In vendar nisem še bolj uljudnega moža videl, kakor ste Vi.“

Sprevodnik: „Tega mi ne smete zameriti, kajti jaz sem še le tri dni v tej službi.“

Dva težka in debela hribolazca sta se v gostilnici na visokem hribu do dobrega upijanila in potem šla v dolino proti mestu. V dolini pa zapazita, da imata oba tuje klobuke na glavi. Vrneta se in po hudem trudu prisopihata v tisto gostilno na hribu, da bi dobila svoje prave klobuke nazaj. Krčmar ju nekaj časa pogleduje in potem reče: „Morda sta pa le med seboj klobuke zamenjala?“ To rekši jima zameni klobuke na glavah in imela sta vsak svoj klobuk. Hribolazca pa sta zdihnula: „Saj bi bila klobuke že lahko doli v dolini zamenjala, čemu težavna pot v hrib?!“ Drugi gostje pa so se jima na glas smejali.

dné 10. svečana 1893 smo jih pa že pokopali. K pogrebu je prišlo mnogo ljudstva iz domače in sosednih far; sedem duhovnov je spremljalo svojega tovarša na zadnji pozemeljski poti. Bog jim daj nebesa!

Iz Rude. (Zdramimo se!) Naša občina je vsa slovenska in vendar jo tlačijo nemško-liberalna mōra. Kako to? Od severa in izhoda piha k nam nemški veter, iz juga, od mesta Pliberka pa nemškutarsko-liberalna sapa. Imamo nemško-liberalnega graščaka, od kterega so mnogi odvisni. On in njegovi uradniki si mnogo prizadevajo za naše nasprotnike. Še huje pa pritiskajo uradniki Lipiške fužine, kjer ima mnogo ljudij svoj vsakdanji kruh ali vsaj postranski zaslužek. Človek bi ne verjel, koliko je tem ljudem za njih stranko in politiko in koliko jim je na poti krotki „Mir“. Pri volitvah pa je vse na nogah zoper slovensko stranko, kakor bi veljalo Turka iz dežele pregnati. Slovenci so pa krotke in potrpežljive ovčice in se dajo kmalu pregovoriti ali pa v kozji rog ugnati. Tako je potem zmaga navadno fužinska. Ob času volitev znajo ti gospodje celo slovensko; kedar so pa enkrat oblast v roke dobili, potem so pa mogočni, da je kaj in sklepajo, kar jim drago. Naši slovenski kmetovalci pa so se tega votlega strahu že naveličali in se hočejo v prihodnjih občinskih volitvah na noge postaviti in voliti v odbor kmetске, ne pa gosposke suknje. Ko bi slovenski kmetje vkup držali, zmagajo lahko ravno tako, kakor so nedavno Črnjani, kjer imajo tudi grofove ljudi za nasprotnike.

(Izjava.) Dopis v „Miru“ št. 36 z dné 30. grudnia 1892 pod napisom „Od nekoč“, ki govori o učitelju in bivšem šolskem vodji g. Francu Samonigu v Kotljah in pravi, da imenovani učitelj — akoravno zavolj očesne bolezni na dopustu — vendar opravlja poštno službo in pisarije za odvjetnika v Slovenjem Gradcu, in da se je sovražno izrazil o slovenskem narodu, izvira iz napačnih poročil.

Podpisana prosiva gospoda Samoniga, ki je zavolj tega dopisa tožbo vložil, za zamero in obzalujeva, da sva s priobčenjem tega dopisa gospoda Samoniga neutemeljeno razžalila na časti.

V Celovcu, dné 10. sušca 1893.

Gregor Einspieler, Fil. Haderlap,
izdajatelj. odgovorni urednik.

Iz Ljubljane. (Družbi sv. Cirila in Metoda) je daroval lepo zbirko knjig svetnik deželne sodnije v Ljubljani, g. K. Pleško, neimenovan duhovnik pa 10 izvodov „Iskric“. Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane je dovolil v svoji seji 24. prosinca za l. 1893. družbi 500 gld. podpore. Pokroviteljici sta postala vrlo napredujoča ženska podružnica v Št. Vidu nad Ljubljano, ki je poslala 103 gld. do malega samih prostovoljnih darov, in Ribniška posojilnica na Kranjskem, ki nam je takoj izročila 50 gld., ostalih 50 pa uplača l. 1894. Prva Ljubljanska možka podružnica nam je poslala poleg nekterih ustanovnin 84 gld. 70 kr. božičnega darila; darovali so pa gg. J. Knez 10 gld., J. Gogala, Iv. Hribar, dr. V. Krisper, dr. Munda, V. Petričič, dr. J. Tavčar, J. Vilhar in T. Zupan po 5 gld., dr. J. Starč 3 gld., dr. M. Hudnik, dr. Mošć, Pleteršnik, dr. Svetina, dr. Vošnjak in dr. V. Zupan po 2 gld., Avšič, Bartel, dr. Derč, J. Kušar, Ledenic, G. Pirc, Pleško, Seneković, dr. Šlajmer, Šubic, prof. Tavčar, gospa Tratnikova, Trstenjak, Vončina, Žagar in Žumer po 1 gld. in Kuhar 50 kr. Družba je te dni tudi prejela 50 gld. kot volilo pokojnega č. g. župnika pri sv. Barbari v Halozah, državnega poslanca Božidara Raiča. Nadalje so nam naklonili: Ženska Št. Jakobskovtrnenska podružnica prostovoljnih darov v znesku 50 gld., možka podružnica v Kranju po g. blagajniku Juraji Režeku 42 gld. 50 kr., in sicer 15 gld. 50 kr. noveletnega oprostila in 27 gld. nabranih darov, ženska podružnica v Logatcu 20 gld., Tržičan g. V. P. v Švici 40 kron, g. K. Wider, tajnik čitalnice v Vipavi, 13 gld. 10 kr., nabranih pri Vodnikovih veselici 2. svečana zlasti po požrtvovalnosti vrlih gostov iz Ajdovščine, vesela družba v gostilni pri „Lloydu“ 11 gld., podružnica v Lehnu 10 gld., družba pri g. Vičiču v Postojni 10 gld., čast. neimenovane 6 gld., nabranih povodom veselega dogodka, g. A. Lavrenčič iz Št. Petra na Notranjskem 4 gld. 72 kr., zloženih pri banketu novega župana, g. K. Rozman 4 gld. 60 kr., nabranih v veseli družbi pri Malenšku v Trebnjem, g. M. Prosek iz Kotmare vasi na Koroškem 2 gld. 60 kr., ki so jih zložili rodoljubi na veselici pri Podstraziškem dné 26. pros., g. učitelj R. Kosér 2 gld. 10 kr. kot novoletno darilo vesele družbe pri g. Fr. Koserji v Juršincih, č. g. kaplan A. Vetrnik v Trbovljah 1 gld. 73 kr. kot dar, ki ga je nabral v veseli družbi rudar Matija Grčar, in blagajničarica ženske podružnice na Vrhniki, g. Mici Petričeva, 1 gld. kot novoletno oprostilo po 50 kr. gospe Karoline Brilajevje in gospe Berte Flisove. — Iskreno zahvalo, ki jo izrekamo zopet in zopet požrtvovalnim prijateljem, moremo izraziti le z besedami; dejansko zahvalo pa kaže na stotine otrok,

ki jih ohranjamo in vzgajamo v zveste sinove veri, cesarju in domovini.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Iz Štajerske. (Nadučitelj Fr. Podobnik. — Šolske reči.) Učitelju Fr. Podobniku, ki je moral zavolj svojega slovenskega srca na Koroškem toliko prestati, obrnila se je osoda na bolje, odkar je pribežal med nas slovenske Štajerce. Tukajšne šolske oblasti priznavajo njegovo zmožnost, uzorno delovanje in izgledno obnašanje. Dné 20. svečana je njegovo šolo nadzoroval okrajni šolski nadzornik Ranner in čestital gosp. Podobniku zavolj lepih uspehov, ki so se videli v šoli. Izrekel je svoje veselje nad tem, da je dobil tako spretnega in vestnega učitelja. Tudi okrajni glavar Scherer je vpričo župnika in mnogih županov pohvalil Podobnika zavolj lepih uspehov v šoli. Posebno pa je pohvalil uzorno obnašanje Podobnikova. Takih pohvalnih besed pač nikoli ni slišal g. Podobnik na Koroškem, kjer je pustil svoja najlepša leta in najboljšo moči. Dobre učne uspehe v šoli (da se namreč mladina v resnici kaj nauči) pripisuje g. Podobnik sam največ temu, ker sme otroke poučevati v materni besedi, to je po slovensko. Tak pouk je na pravi podlagi, ni tako zopern in težaven, kakor na Koroškem, kjer učitelja samega srce boli, ko vidi, da ga otroci ne zastopijo; tak pouk je prijeten, in otroci vidno napredujejo. Gosp. Podobnik je v pogovoru z menoj miloval koroške kmete, ki so tako nespametni, da koj po nemških šolah hrepenijo in svojim otrokom ne privoščijo pametnega pouka, namreč pouka v materni besedi. Rekel je tudi, da bi morala družba sv. Cirila in Metoda na Koroškem vsaj eno dobro šolo ustanoviti. Ko bi ljudje videli lepe uspehe na tej šoli, bi začeli koperneti po takih pametnih šolah, kjer se otroci veliko naučijo, ker zastopijo vsako besedo svojega učenika. Koroški kmetje! Prevdarite te besede starega, poštenega in skušenega učitelja Fr. Podobnika! On se vendar na šolo bolj zastopi, ko je že toliko let učitelj; njemu smete verovati.

Glasovi nasprotnikov.

„Bauernzeitung“

prav „vrlo“ pobira stopinje za velikimi židovsko-liberalnimi časniki, iz kterih posnema tudi razne smeti, da udriha po Slovencih in duhovščini. V 4. števu t. l. zopet na vso sapo dokazuje svojim vernim bralcem, da je „nezgruntano“ dobra nemščina (ki se vsa pokvarjena žveka in po krčmah hvalisa) za Slovence tako potrebna, kakor vsakdanji kruh. Piše namreč: „Znanje nemškega jezika je za ubogega Slovence popotnica (!), ko se poda . . . v svet.“ („Die Kenntniss der deutschen Sprache ist dem armen Slovenen das Reisegeld, wenn er . . . die Fahrt in die Welt antritt.“) Raca na vodi, ta je pa — „bauernbundarska“! Mislimo, Slovenec z nemščino samo ne bo daleč prišel, če ni evenka v žepu, ali če nima pridnih rok! Če je nemščina res tako „nezgruntano“ dobra, kako pa da tudi na Nemškem (tudi v blaženem „rajhu“) niso sami bogatiji; zakaj pa tudi tam strada toliko ljudij potrebnega kruha, morda še bolj nego med Slovenci? Saj nemščina masti, kakor pravi premodra (?) „Bauernzeitung“!! Torej le lepó pometajte pred svojim pragom! Slovenci hočemo že sami za se skrbeti, kolikor Bog dá in sreča junaska! — V 5. števu „Mira“ je g. dopisnik „Izpod Pohorja“ nasvetoval, naj bi krstni in birmski botri svoje varovance, namesto, da jim dajo kako drugo večasih malo vredno darilo, zapisovali v Mohorjevo družbo. Da je s tem res pripoznanja in posnemanja vrednim nasvetom zadel pravo, kaže 5. št. „Bauernzeitunge“, ktere uredniku je po tem nasvetu kar srce smuknilo v hlače. Kajti jadikuje in zdihuje, kakor bi bil vsled tega ves „rajh“ z Bizmarkom vred v nevarnosti, ker je „Mir“ podal nov načrt, kako bi se mogla „oživiti slovenska ideja“ („... hat das mit krainerischen (!?) Gelde erhaltene slovenische Hetzorgan, der famose »Mir«, einen neuen Plan zur »Belebung der slavischen Idee« ausgeheckt.“) In zoper to kličejo „svobodoljubni“ in „liberalni“ „bauernbundarji“ kar višje oblasti na pomoč! Tu zopet vidimo, kdo je pri nas za napredek! Če Slovenci ljudstvu priskrbimo koristnih in poučljivih knjig, to „bauernbundarjem“ ni prav, kajti oni hočejo, naj ostanejo ljudje nevedni in neumni, da jih potem lažje zlorabijo v svoje nemčurske namene! — V isti številki se zaletava liberalna „Bauernzeitung“ tudi v slavnosti, ki so se po vsem katoliškem svetu vršile na čast škofovske petdesetletnice papeža Leona XIII. (Piše: „Schade um das Geld, das dabei flöten gieng und aus aller Herren Länder zusammengescharrt (!) wurde.“) Če se proslavlja Bizmark in če se prirejajo plesi, slavnosti itd., da smukajo ljudi za nemški „šulferajn“, tedaj se to zdi „bauernbundarjem“ hvalevredno! Če pa verni katoličani po-

časté sv. Očeta in v ta namen kaj darujejo, hitro se vjedajo ti liberaluhi! To so vam „katoličani“!!

—0—

Politični pregled.

Na Dunaju je bilo te dni škofovsko posvetovanje, kterega sta se udeležila tudi knezškofa dr. Kahn in dr. Missia. — V državnem zboru se je nadaljeval razgovor o proračunu. Pri razgovoru o železnicah je dr. Gessman hado napadal južno železnico, Klun jo je pa branil. Trdo so se prijeli tudi zavolj Ljubeljske in Turske železnice. Za prvo se je prav dobro potegoval Celovski poslanec dr. Rainer; za železnico čez Ture in Predil pa so govorili dr. Steinwender, dr. Keil in dr. Schorn. Ko se je tudi Ghon oglasil in rekel, da je za Tursko železnico, začudil se mu je Rainer, kako je Ghonu to mogoče, ko je vendar poslanec za Borovlje. Ghon pa je rekel: „Jaz zastopam sedem okrajev.“ S tem je hotel reči: „Ker vsem ne morem ustreči, bom rajši ustregel Beljačanom, ki me niso volili, in bom na cedilu pustil Borovce, ki so me volili.“ Ghon namreč ni poslanec za mesto Beljak (to je Steinwender), ampak za okolico. Ta okolica pa ne bo imela od Turske železnice nobene posebne dobička, toraj skrbi Ghon kot poslanec le bolj za mesto Beljak. To si naj njegovi volilci dobro zapomnijo. — Dr. Ferjančič in tovariši so interpelirali vlado zastran ukaza Celovškega okr. glavarja na županstvo v Kotmari vasi, o kterej zadevi smo govorili v članku zadnje številke. — Da bi se koristnjak na Koroškem oprostil davka, za to se je potegnil tudi poslanec dr. Menger. — Poljedelski minister grof Falkenhayn je obljubil, da pride postava o kmetiskih zadrugah jeseni v razgovor. — Ogerski škofje so se slovesno izrekli zoper nameravani civilni zakon.

Na Francoskem in Laškem tirajo zdaj pred sodnije same visoke in imenitne liberalne gospe, ki so si z goljufijo in sleparijo polnili žepo ter so vsemu svetu očitna priča, da vse šole človeka ne odvrnejo od hudobije, ako pa nema trdne verske podlage in se ne boji Boga. — V Trnovem na Bolgarskem so zaprli metropolita (pravoslavnega škofa) Klemena, ker je bil nasprotnik sedanje bolgarske vlade. Težko, da bi Rusija to mirno gledala! — Na Španskem je bilo voljenih precej novih republikancev. Da ta stranka narašča, je slabo znamenje za kraljico in mladega kralja. — Baron Soden, upravitelj nemške izhodne Afrike, je kupčeval s sužnji (!), poplenil celo deželo in potem z denarjem pobegnil v Indijo!

Novičar.

Na Koroškem. Kmetijska družba hoče v Celovcu narediti kmetijsko poskušalnico. — Ustrelil se je v Celovcu 16 leten učenec 1. razreda učiteljske pripravnice. — Hôtel „pri Sandwirthu“ v Celovcu je spet kupil prejšnji gospodar gosp. Simon, kar se je vsestransko v veseljem pozdravilo. — Pogorel je Zec v Pokrinjah pri Rikarji vasi. — Umrl je občespoštovani posestnik Eberwein v Blatu pri Pliberku. — Pri Bilčovsu je utonil 12 leten deček. — Jeseni se bo naš polk št. 7. premestil v Gradec, v Celovec pa pride Graški polk št. 27. — V Celovcu je umrl Peter Hutar, oče znanega rodoljuba in tajnika družbe sv. Mohorja prof. Hutarja. Pokopan je bil v Globasnici. — Naši sreberniki po 2 gld. in četrtozlatniki (po 25 kr.) veljajo samo še do 1. rožnika t. l.

Na Kranjskem. Ošpice imajo otroci okoli Kranja. — V Rovtah nad Logatcem bodo začeli sir delati. — Kranjska kupčijska zbornica je sklenila vlado prositi, naj v Ljubljani ustanovi šolo za pletenje košev, v Kranju rokodelsko šolo, obrtni šoli v Ljubljani pa naj pridruži še oddelek za rudninske izdelke. — Mesto Kranj bo spet poslalo deputacijo na Dunaj, ki bo prosila, da se latinske šole v Kranju spet ustanovijo. — V tiskarni Blaznikovih dedičev se je natisnila knjizica „Stanley v Afriki“, ki popisuje zanimivo potovanje tega slavnega moža med zamorskimi divjaki. Dobi se za 20 kr. — „Izvestij muzejskega društva za Kranjsko“ je izišel III. letnik. — „Glasbena Matica“ si je kupila lastno hišo za 15.000 gld. — Nekaj cerkvenih pesmij za mešane glasove je uglasbil gosp. Janez Zupan, organist v Kamnigoric. Cena 50 kr. — Požarna bramba se snuje v Ilirski Bistrici.

Na Štajerskem. Pri Zidanem Mostu se je skala utrgala in ubila neko staro žensko. — V Vidmu je zgorel Golobov hram. — Za nove vino-graduate se bodo dobila darila, ki jih dajete štajerska dežela in hranilnica. — Našemu plesu so zdaj v postnem času napravili Celjski Nemci in nemškutarji. Ko so ljudje v nedeljo 5. sušca zjutraj k maši šli, srečali so na ulicah našemu veseljaku. Pri volitvah pa pravijo liberalci, da niso nasprotniki vere. — Sv. misijon bo pri sv. Petru v Gornji

Radgoni od 13. do 22. velikega travna. — Odvetniško pravico so vzeli dr. Strafeli v Ptujem. — Za zvonik stolne cerkve v Mariboru je nabranih 5777 gld. — Bolnišnica usmiljenih bratov v Gradcu je lani sprejela 2034 bolnikov. Od teh je bilo 1351 ozdravljenih, 378 zboljšanih, 45 je bilo neozdravljivih, 133 jih je umrlo in 127 jih je v oskrbi ostalo. — Stolni dekan v Mariboru so postali preč. g. prelat Fr. Kosar. Pristržno čestitamo.

Na Primorskem. Isterska posojilnica v Pulji je imela lani 164.000 gld. prometa. — Na smrt obsodili so v Trstu tistega Metliko iz Petrinje, ki je bil s kamenjem ubil svojega očeta. — Bivši župan v Dekanih, obdolžen poverjenja, bil je nekrižnim spoznan in oproščen. — V Trstu je umrl rodoljub Gregor Jereb, telegrafski uradnik.

Po drugih deželah. Naš cesar in cesarica mudila sta se delj časa v Švici, na prijetnih bregovih Ženevskega jezera. — Mesto Kodanj na Danskem, ki stoji na otoku, je krog in krog od leda obdano, kakor bi bilo od sovražnika oblegano. Barke ne morejo blizo, vsled tega je nastala velika dragina. — V Rusiji je utonilo 15 kmečkih ljudi, ki so se čez reko Dnjeper na ženitnino peljali, pa se jim je čoln prekucnil. — V mestu Kadikaj na Turškem je pogorelo 240 hiš. — Povodenj je v Guatemali (Amerika); šest vasij je pokončanih, nad sto ljudi je utonilo. — V Berlinu je umrl bogati Jud Bleichröder. Zapustil je okoli 100 milijonov mark. — V Modeni na Laškem sta zavolj požiganja tožena grof in grofinja Bruchelli, ker sta svoj grad visoko zavarovala in potem zažgala. — Angleški katoličani so podarili sv. Očetu za jubilej 1.250.000 gld.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica za Sinčoves in okolico bode imela svoj **letni občni zbor** dne 24. sušca 1893 ob 10. uri dopoldne v gostilni g. J. Breunika v Dobrli vesi. Dnevni red: 1. Potrjenje letnega računa. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev novega odbora in računskih pregledovalcev. 4. Razni predlogi. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Vabilo.

Hranilnica in posojilnica v Tinjah ima svoj **letni občni zbor** dne 25. sušca v svoji pisarni ob 10. uri dopoldne. Spored: 1. Poročilo o letnem računu. 2. Sklepanje o čistem dobičku. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti. Odbor.

Kristusovo trpljenje

se bo v dneh 25. in 26. sušca predstavljalo v Št. Kancijan v Podjurski dolini. Začetek ob 2. uri dopoldne. Igralci pridejo iz Lipe nad Vrbo, ki so že na raznih krajih pokazali svojo spretnost. Plačajo odrasli po 20 kr., otroci po 10 kr. Igralni odbor Slovence uljudno vabi, naj pridejo od blizu in daleč gledat to lepo igro. Igralni odbor.

Loterijske srečke od 11. sušca.

Gradec 13 67 38 16 85
Dunaj 86 51 64 4 58

Tržne cene v Celovcu.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	10	6	35
rž	4	30	5	40
ječmen	4	—	5	—
oves	2	35	2	95
hejda	4	30	5	35
turšica (sirk)	3	60	4	50
pšeno fižol	7	—	8	75
repica (krompir)	1	50	2	40
deteljno seme	—	—	—	—
grah	7	30	9	10

Sladko seno je po 2 gld. 60 kr. do 3 gld. — kr., kisló 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 20 kr., slama po 1 gld. 80 kr. meterski cent (100 kil). Frišen špeh je po 64 do 68 kr. kila, maslo in puter po 95 do 105 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 33 do 35 gld. stari cent.

Izvrstno reže Ph. Mayfarthova **reporeznica.**

Nadalje se priporočajo stroji za **robkanje turšice**, mlini za trojano moko in mečkalnice, posebni mlini za trojano turšico, ki služijo konjem v hrano, mečkalnice za krompir, žitne čistilnice,

slamorezuice ročne, ali na gepelj ali pa na par, mlin za oljne tropine, mrvo-parec itd.

PH. MAYFARTH in dr., tovarna za stroje.
Dunaj II/1, Taborstrasse 76.

V Rothauerjevi hiši.

Karol Pflüger

V Rothauerjevi hiši.

(prej Fr. Terdina)

na Beljaški cesti števil. 1. v Celovcu

priporoča svoje tržaško blago za velikonočne praznike, posebno svojo izvrstno pšenično moko, stolčen cimret, planinsko maslo, stegna in plečeta ter drugo suho mesovje, vinske jagode, rozine, civebe, mandeljne in drugo južno sadje, vse prav dober kup. V postnem času se dobijo vsaki dan v vodi namočene plošnate ribe. Gospode kmetovalce uljudno povabim, naj me mnogobrojno obiskujejo.

Z odličnim spoštovanjem

Karol Pflüger.

Franc Vidic,

trgovec v Železni Kaplji,

priporoča svojo bogato zalogo **tržaškega blaga, južnega sadja, moke in železnine.** Vse po najnižji ceni.

David Pichler

priporoča

svojo bogato zalogo **tržaškega (specerijskega) blaga**

po najnižjih cenah.

Šolske ulice 12 v Celovcu.

Ferdinand Edelmann

v Celovcu, na starem trgu števil. 12. zraven Höfererjeve gostilnice

priporoča za velikonočne praznike svojo zalogo najboljših **pšenične moke** v vrečicah po 5 in 10 kil ali več. Tudi ima **suho mesovje**, izvrstno pripravljena in prekajena (najfinejša) stegna, ter pristna **natorna vina**, laška, ogerska in dalmatinska. Pridite in poskusite! Tukaj se prodajajo tudi **mednice** na debelo in na drobno.

Sveti grobovi,

katere napravlja

Eduard Zbitek

v Novi Štifti pri Olomucu, so tako dobro izdelani, da so jih pohvalili celo sv. Oče papež Leon XIII. in pripoznali, da so narejeni popolnoma po cerkvenih predpisih. Ceniki s podobami se pošiljajo zastonj in franko. Izdeluje tudi oltarje Lurške Matere Božje.

Lahko in prijetno delo,

ki daje lep postranski zaslužek, ponuja se osebam, katerim njihova postranska opravila puščajo nekoliko prostega časa. Kdor bi se želel lotiti tega dela, piše naj upravništvu tega lista ter naj nad naslovom zunaj na zavitku zapiše št. 232.

SCHUTZ - MARKE.

Kdor hoče uživati dobrote **edino pristne**, ne na pol sežgane in slabo okusne

Kneippove sladne kave, naj kupuje le rudeče, stirovoglate zavoje od Oelzovih bratov, ki nosijo kot varnostno marko sliko s ponvo. Mešana z

Ölzovo kavo,

ki je najboljša in najcenejša kavina primes, daje kavo, ki bobovo breztečno kavo daleč prekosi, ki je zdrava, dober kup in tečna.

Bratje Ölz v Bregencu,

v Avstro-Ogerski državi edina od častitega gospoda župnika Kneippa priporočena tovarna za sladno kavo.

Dobi se v vseh boljših prodajalnicah za tržaško blago.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitkov itd. po najnižjih cenah.

Natorna vina

rudeča in bela.

Tirolec, rudeč po 16 do 18 kr. **sicilijanec**, črn. (najboljše laško vino) po 20 kr., **bela vina** po 24 do 26 kr. liter. Za pristnost in trpežnost se jamči. Posilja se v sodih.

Zaloga moke

iz I. Budimpeštanskega parnega mlina, vreče po 85 kil po izvirnih cenah.

Priporočam tudi svoje drugo **tržaško blago** in **žgane pijače** po nizkih cenah.

Kramarjem se daje še ceneje.

S spoštovanjem

Amand Prosen,

v Celovcu, kosarske ulice števil. 24.

Oves 'Willkomm'.

Te vrste oves se je v planinskih deželah izkazal kot najzgodnejši, najrodovitnejši in najtežji, zraste do višine 5 do 6 čevljev, ima močno in dobro slamo za krmo ter se ne vleže. Ta oves se mora redko sejati, zato zadostuje 50 kil za eno oralo posetje. Kila stane 25 kr., kdor vzame vsaj 50 kil, dobi kilo po 20 kr., 100 kil po 18 kr. Dokler je kaj zaloge, pošilja vrečice (žakeljčke) po 5 kil za 1 gld. 80 kr. franko na predplačilo ali pa na poštno povzetje

Benedikt Hertl

na graščini Golič pri Konjicah na Štajerskem.

Zaloga moke

iz Magereškega mlina

v Celovcu, šolske ulice št. 18.

„pri zlatem križu“.

Priporočam vsake vrste moke, hajdovo, turšično (sirkovo), rženo in pšenično. Kdor vzame več ko 25 kil, je ceneje. Nadalje sladkor (cuker), kavo, suhe češplje, špirit in drugo tržaško blago po najnižjih cenah. Vsak dan frišne droži.

Peter Mayer.

Službo organista in cerkovnika

išče izurjen organist in pevovodja, samec, 29 let star. Ponudbe na uredništvo „Mira“.

C. kr. prodaja smodnika

v Dravogradu (Unterdrauburg).

Udano podpisani priporoča svoj izvrstni cesarski smodnik (purbelj) za

možnarje pa tudi za **raznesilne patrone**,

ki se rabijo pri kamnolomih, kakor tudi

smodnik za lov (jago.)

Kupcem ni treba posebnih izkaznih listkov (Bezugschein). Ob enem priporočam svojo zalogo tržaškega in oblačilnega blaga ter železnine, kakor tudi storjeno obleko vsake velikosti in dober kup. Z odličnim spoštovanjem

Konrad Lorber.